

Postbus 35, 6800 LG Arnhem

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Datum

16 september 2016

Van

[Redacted]

T 0900 - 9294*

F (026) 324 57 95

Ons kenmerk

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

BSN 0000.00.000

Uw kenmerk

Onderwerp

Beslissing op het bezwaar

Geachte heer/mevrouw,

Op 1 februari 2016 is namens u bezwaar gemaakt tegen onze beslissing van 19 januari 2016. Met dit besluit is de WGA-uitkering van de heer [Redacted] over de maand januari 2016 tot een bedrag van 70% van het minimumloon op u verhaald.

Vervolgens is op 9 maart 2016 namens u bezwaar aangetekend tegen onze beslissing van 24 februari 2016. Met dit besluit is de WGA-uitkering van de heer [Redacted] over de maand februari 2016 tot een bedrag van 70% van het minimumloon op u verhaald.

Vervolgens is op 4 april 2016 namens u bezwaar gemaakt tegen onze beslissing van 24 maart 2016. Met dit besluit is de WGA-uitkering van de heer [Redacted] over de maand maart 2016 tot een bedrag van 70% van het minimumloon op u verhaald.

Beslissing op het bezwaar

Wij verklaren uw bezwaar gegrond. Dit leggen wij hieronder aan u uit.

Uw bezwaren

Namens u zijn de volgende bezwaren naar voren gebracht.

Aan de heer [Redacted] (verder: werknemer) is een loongerelateerde WGA-uitkering toegekend tot 24 augustus 2009. Werknemer werd aanvankelijk volledig arbeidsongeschikt geacht. Bij beslissing van 9 oktober 2014 is besloten dat werknemer meer arbeidsgeschikt was dan voorheen, te weten 35,54% arbeidsongeschikt. Daarbij is bepaald dat werknemer tot 1 november 2016 recht heeft op een WGA-loonaanvullingsuitkering. Dat is 24 kalendermaanden na 10 oktober 2014. Kort vóór 1 november 2016 zal worden beoordeeld welke uitkering werknemer daarna krijgt. In de beslissing van 9 oktober 2014 is kennelijk toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 60 lid 3 WIA.

U bent van mening dat wij ten onrechte de WGA-loonaanvullingsuitkering op u verhalen gedurende de periode van 24 kalendermaanden als bedoeld in artikel 60 lid 3 WIA, ook voor zover deze periode langer is dan de periode van twee kalendermaanden als bedoeld in artikel 61 lid 7 WIA die zouden gelden als werknemer een WGA-vervolguitkering zou zijn toegekend.

biobz10-001

* Kijk voor de kosten van dit telefoonnummer op uwv.nl/bellen

Uit de wet moet worden afgeleid dat de WGA-loonaanvullingsuitkering niet ten laste van de eigenrisicodrager komt voor zover deze meer kost dan de WGA-vervolguitkering. Artikel 82 lid 1 WIA bepaalt dat de eigenrisicodrager het risico van de betaling van de WGA-uitkering draagt. Artikel 83 lid 2 WIA bepaalt dat de eigenrisicodrager de WGA-loonaanvullingsuitkering en de WGA-vervolguitkering op UWV kan verhalen voor zover die uitkeringen (plus de daarover verschuldigde premies en inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet) meer bedragen dan hetgeen is berekend op grond van het bepaalde in artikel 62 lid 1 en lid 4 WIA.

Artikel 83 lid 3 WIA regelt het geval waarin niet de eigenrisicodrager maar UWV de uitkering betaalt, waarbij is bepaald dat UWV de betaalde uitkering op de eigenrisicodrager verhaalt behoudens het deel dat volgens lid 2 door de eigenrisicodrager op UWV zou kunnen verhalen indien de eigenrisicodrager de uitkering zou hebben betaald.

Dat de WGA-loonaanvullingsuitkering niet ten laste van de eigenrisicodrager komt voor zover deze meer kost dan de WGA-vervolguitkering, is blijkens de Memorie van Toelichting op de WIA om te voorkomen dat de eigenrisicodrager geen financiële stimulans zou hebben om de werknemer te reintegreren maar juist een tegengestelde financiële stimulans om de werknemer niet te reintegreren, de zogenaamde "perverse prikkel".

De regel dat de WGA-loonaanvullingsuitkering niet ten laste van de eigenrisicodrager komt voor zover deze meer kost dan de WGA-vervolguitkering betreft niet alleen het geval waarin het bedrag van de maandelijkse WGA-loonaanvullingsuitkering hoger is dan het bedrag van de maandelijkse WGA-vervolguitkering, maar ook het geval waarin de WGA-loonaanvullingsuitkering over een langere periode moet worden betaald dan de WGA-vervolguitkering. Ook dan kost immers de WGA-loonaanvullingsuitkering meer dan de WGA-vervolguitkering.

In artikel 62 lid 1 tot en met 4 wordt de hoogte van de WGA-vervolguitkering geregeld. In lid 1 is bepaald dat de uitkering wordt berekend op een percentage van het minimumloon dat afhankelijk is van de arbeidsongeschiktheidsklasse. Lid 4, waarnaar artikel 83 lid 2 uitdrukkelijk eveneens verwijst, bepaalt door middel van verwijzing naar artikel 61 lid 7 dat wijzigingen in de mate van arbeidsongeschiktheid pas leiden tot wijziging van de hoogte van de uitkering nadat deze wijziging tenminste twee maanden heeft geduurd.

Door in de bepaling van artikel 83 lid 2 WIA ook uitdrukkelijk te verwijzen naar de bepaling van artikel 62 lid 4 WIA, waarin de bepaling van artikel 61 lid 7 WIA van overeenkomstige toepassing wordt verklaard, heeft de wetgever tot uitdrukking gebracht dat de WGA-loonaanvullingsuitkering niet voor rekening van de eigenrisicodrager moet worden gebracht nadat de periode van twee maanden is verstreken waarna een wijziging van de mate van de mate van arbeidsongeschiktheid tot herziening van de WGA-vervolguitkering zou hebben geleid. De door de wetgever niet gewenste perverse prikkel treedt immers niet alleen op als de eigenrisicodrager een hoger bedrag aan WGA-loonaanvullingsuitkering moet betalen dan het bedrag van de WGA-vervolguitkering maar ook als de eigenrisicodrager de WGA-loonaanvullingsuitkering moet betalen over een langere periode dan die welke zou gelden voor de WGA-vervolguitkering.

Toegepast op het geval van werknemer betekent dit dat de periode van twee maanden is verstreken twee maanden na 10 oktober 2014. UWV moet na 10 december 2014 afzien van verhaal op u van de WGA-loonaanvullingsuitkering van werknemer voor zover dit verhaal meer kost dan wanneer de WGA-vervolguitkering zou zijn verhaald. Het brutobedrag van de uitkering inclusief vakantietoeslag over de maanden januari 2016 en februari 2016 zou dan niet € 1.152,42 moeten bedragen maar het minimumloon per 1 januari 2016 ad € 1.524,60 x 1,08 in verband met vakantietoeslag = € 1.646,57 x het uitkeringspercentage behorend bij de

arbeidsongeschiktheidsklasse 35-45% ofwel 28% = € 461,04 (vermeerderen met werkgeverslasten).

Tenslotte verzoekt u een vergoeding toe te kennen van de kosten die u redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met de behandeling van het bezwaar.

Hoorzitting

U heeft niet gebruikgemaakt van de mogelijkheid uw bezwaren tijdens een hoorzitting toe te lichten.

Heroverweging

Naar aanleiding van uw bezwaren hebben wij onze beslissing opnieuw bekeken.

Voor de verzekerde, die 80-100% arbeidsongeschikt is geweest en die weer meer kan verdienen dan 20% van zijn maatmaninkomen, geldt op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA gedurende een periode van 24 kalendermaanden geen inkomenseis.

Tot 1 januari 2016 volgde uit artikel 83, lid 3, laatste volzin, in combinatie met artikel 83, lid 2, laatste volzin, Wet WIA, dat op de eigenrisicodrager 70% van het minimumloon wordt verhaald als de verzekerde door toepassing van artikel 60, lid 3, Wet WIA recht heeft op een loonaanvullingsuitkering.

Vanaf 1 januari 2016 volgt uit artikel 83 Wet WIA dat op de eigenrisicodrager een bedrag wordt verhaald ter hoogte van de vervolguikering als bedoeld in artikel 62 Wet WIA als de verzekerde door toepassing van artikel 60, lid 3, Wet WIA recht heeft op een loonaanvullingsuitkering. Dit betekent dat UWV bij het verhaal op de eigenrisicodrager vanaf 1 januari 2016 moet uitgaan van het uitkeringspercentage dat hoort bij de mate van arbeidsongeschiktheid van de werknemer.

Op grond van artikel 60, lid 3, Wet WIA geldt voor de heer [REDACTED] vanaf 10 oktober 2014 gedurende een periode van 24 kalendermaanden geen inkomenseis. De bestreden besluiten hebben betrekking op het verhaal over de maanden januari, februari en maart 2016 en dus op een periode gelegen na 1 januari 2016.

Voor zover de besluiten betrekking hebben op de WGA-uitkering van de heer [REDACTED] is bij die besluiten ten onrechte 70% van het minimumloon op u verhaald. Daarom herroepen wij deze besluiten voor zover bij die besluiten de WGA-uitkering van de heer [REDACTED] tot een bedrag van 70% van het minimumloon op u is verhaald.

De mate van de heer [REDACTED] is vastgesteld op 35 tot 45%. Daarbij hoort een uitkeringspercentage van 28% (artikel 61, lid 6, Wet WIA). Bij het verhaal over de maanden januari, februari en maart 2016 zullen wij alsnog uitgaan van dit uitkeringspercentage.

Vergoeding kosten bezwaar

U heeft ons gevraagd de kosten te vergoeden die u heeft gemaakt om bezwaar te maken. Wij vergoeden uw kosten tot een bedrag van € 496,-.

Het gaat om kosten van het indienen van de bezwaarschriften. Wij zijn van oordeel dat hier sprake is van samenhangende zaken gelet op het bepaalde in artikel 3, eerste en tweede lid, van het Besluitproceskosten bestuursrecht.

Wij vinden het bezwaar een zaak van gemiddeld gewicht.

DwangsomBesluit d.d. 19 januari 2016

Uw gemachtigde heeft ons in uw brief van 15 juli 2016 laten weten dat wij de termijn hebben overschreden waarbinnen u een beslissing op het bezwaar van ons had moeten krijgen. Wij hebben hierbij die beslissing alsnog genomen.

Dat betekent dat wij u over de periode van 30 juli 2016 tot en met 16 september 2016 een dwangsom moeten betalen van in totaal € 1.260,00 (maximale dwangsom).

Wij zullen ervoor zorgen dat dit bedrag binnen zes weken op het IBAN-rekeningnummer van uw gemachtigde staat.

Besluit d.d. 24 februari 2016

Uw heeft ons in uw brief van 18 augustus 2016 laten weten dat wij de termijn hebben overschreden waarbinnen u een beslissing op het bezwaar van ons had moeten krijgen. Wij hebben hierbij die beslissing alsnog genomen.

Dat betekent dat wij u over de periode van 2 september 2016 tot en met 16 september 2016 een dwangsom moeten betalen van 14 x € 20 per dag, in totaal € 280,00.

Wij zullen ervoor zorgen dat dit bedrag binnen zes weken op het IBAN-rekeningnummer van uw gemachtigde staat.

Besluit d.d. 24 maart 2016

In deze zaak is geen dwangsom verschuldigd, omdat wij binnen de (verdaagde) beslistermijn, welke op 19 september 2016 verstrijkt, op uw bezwaar hebben beslist.

Wettelijke grondslag

Wij hebben deze beslissing onder meer genomen op grond van de artikelen 60, 61 en 83 van de Wet WIA en de artikelen 4:14, 4:15, 4:17, 7:11 en 7:15 van de Algemene wet bestuursrecht.

Heeft u nog vragen?

Meer informatie vindt u op uwv.nl. Heeft u daarna nog vragen, dan kunt u bellen met de heer [redacted]. Als u belt, houd dan deze brief bij de hand. Wij kunnen u dan beter

van dienst zijn. Als u ons schrijft, stuur dan uw brief naar de afdeling Bezwaar en Beroep. Vermeld daarin ook ons kenmerk. Het adres en het kenmerk vindt u boven aan deze brief.

Bent u het niet eens met deze beslissing?

Als u het niet eens bent met deze beslissing kunt u tot uiterlijk zes weken na de dagtekening van deze brief een beroepschrift indienen bij de Rechtbank Gelderland, Sector Bestuursrecht, Postbus 9030, 6800 EM ARNHEM. De rechtbank kan sneller op uw beroepschrift reageren als u een kopie van deze brief meestuurt.

U kunt ook digitaal in beroep gaan op loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht. Hiervoor heeft u wel een DigiD nodig.

Hoogachtend,
Namens de Raad van Bestuur
van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Medewerker Bezwaar